

Πάντες οἱ παρευρεθησόμενοι, λέγει ἡ Ἀκρόπολις, εἰς τὰς ἐορτὰς τοῦ Διαδόχου δῆμαρχοι θὰ λάβωσι τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος. Ἐὰν ταιαῦτα ὑπὸ τῶν ἀλιέων λέγονται δολώματα.

* *

Ἐξεδόθη καὶ μία νέα ἐφημερίς, Πολιτικός Σύλλογος ὀνομαζομένη καὶ διερμηνεύουσα τὰς ἀρχὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τῆς νέας συναδέλφου γραφομένων, φοβούμεθα μὴ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς αὐτοὺς συλλογισμοὺς προέλθῃ καμμία ἀπερισκεψία.

Κόθορνος

Εἰς τὸν Πάνον Γιαννοπούλου

Σὰν φέμμα, Πάνο, τὸ θαρρῶ, σὰν φέμμα πῶς γιὰ σένα τραγοῦδι γράφω θλιθερὸ μὲ μάτια θολωμένα.

→

Καὶ ὅμως εἶνε, Πάνο μου, φαρμακερὴ ἀλήθεια πῶς δὲν ἀκούεται παλμὸς μὲς ἴστα θερμὰ σου στήθια, πῶς γέλοιο κιὰ τὰ χεῖλη σου ποτὲ δὲν θὰ στολίσῃ, πῶς τὸ γλυκὸ σου χωρατὸ χαρὰ δὲν θὰ σκερπίσῃ, πῶς δὲν θὰ ξανασιμῶν κιὰ καρδιὰς ἀδελφομέναις, κι' οὔτε γλυκὲς ἐνθύμησες θὰ ποῦνε περασμέναις!

→

Χρυσέ μου φίλε παιδικέ, χαριτωμένο στόμα, ἐγὼ τὸ ξέρω μοναχὰ τί πόνος μέσα εἶχα, σὰν σ' ἔδλεπα νὰ κοιτῆσαι βαρεῖα βαρεῖα ἴστο στρώμα καὶ ἀκουᾷ τὸν βόγγο σου καὶ τὸν ξερὸ σου βῆχα. Καὶ σ' ἔκλαψα πολλὰς φορὰς, κατακαυμένε Πάνο, σὰν κάποιος νὰ μοῦ τῶλεγε πῶς γρήγορα σὲ χάνω.

→

Θέλω πολλὰ νὰ σοῦ εἰπῶ, πολλὰ νὰ τραγουδήσω, μὰ ἡ καρδιὰ βογγᾶ βαρεῖα μὲ ὅσα κι' ἐν σοῦ γράψω, καὶ ἤθελα στὸν τάφο σου βουδὸς νὰ σταματήσω, κι' ἄλλα δερὸ μάτια, Πάνο μου, νὰ ἔχω γιὰ νὰ κλάψω!

Λουρὸς

ΨΙΧΙΑ

Καθυστερήσαν.

Ἡ πρόεδρος εἰσήγαγεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιόν μας νέον τρόπον συζητήσεως, κατάλληλον πρὸς τὰ ἡμερωθέντα ἤθη μας. Μέχρι τοῦδε αἱ ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις διεξήγοντο διὰ τοῦ λόγου ἢ δι' ἐπιστολιμαίων διατριβῶν. Τώρα, ὡς παρατηρήθη κατὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ διαδόχου, αἱ συζητήσεις διεξάγονται διὰ διατριβῶν . . . πιστολιμαίων!

*

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν ὅτι ἡ ἐργασία τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος, φιλοτίμως ἐπισπευδομένη, βαίνει μετὰ πολλῆς δραστηριότητος. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεξηράνθησαν ὑπὲρ τὰς 1000 μετοχὰς τῆς Ἐταιρίας ταύτης.

*

Λέγεται ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηναίων σκέπτεται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν ἓν δῶρον.

Νομίζομεν ὅτι τὸ καλλίτερον δῶρον τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ τῇ προσφέρῇ δημοτικὴ ἀρχὴ μας θὰ ἦτο νὰ διατηρήσῃ καθαράς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως τὸλάχιστον κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν.

Ὁ Ἰσχυρὸς Πειρατής

Ἡ «ΕΣΤΙΑ»

Θὰ εἶνε σήμερον ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσα, ἀφιερωμένη κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν Διάδοχον, μὲ ποίημα τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, ἄρθρον ἰδιαίτερον καὶ ποικίλην ἄλλην ὕλην.

